

Študijné poznámky pre Biblický týždeň Slovenského združenia Júl 2024

Téma: *Božie otázky*

Otázka 2: „Kto Ti to povedal?“

Moderátor: Daniel Duda

Prečítajte si pre toto štúdium

1Moj 3:1-12; 1Moj 3:17; Rimanom 1:25-32; Jeremiáš 7:28; Žalm 27:7-10; Lukáš 15:1-32; 23:34.

Najdôležitejší biblický text

„Potom sa ho spýtal: ‚Kto ti povedal, že si nahý? Nejedol si azda zo stromu, z ktorého som ti zakázal jesť?‘“ (1Moj 3:11, SEP)

Osnova štúdie

- I. Úvod
- II. Kto ti to povedal?
- III. Prenesenie viny
- IV. Zdravé a nezdravé pochybnosti
- V. Myšlienky majú dôsledky
- VI. Kto povedal márnوترatnému synovi?
- VII. Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia!

Otázky a poznámky na zváženie

1. Prečo sa musíme zaoberať druhou otázkou, ktorú Boh položil Adamovi? Touto otázkou sa Pán snaží odhaliť **proces**, ktorým si Adam uvedomil svoju nahotu a cítil hanbu v prítomnosti svojej manželky a Boha.
2. **Kto ti to povedal?** (1Moj 3:11) – nastoluje **ideologickú** otázku: ‘Odkiaľ čerpáme naše myšlienky, názory?’
3. Je to veľká otázka *pravdy*. Pýta sa: Kto ťa presvedčil, aby si takto rozmýšľal? Aké sily alebo vplyvy ťa formovali a viedli k tomu, aby si sa zaoberal takýmito myšlienkami? Aké hlasy počúvaš, ktoré formujú tvoj život?
4. V príbehu z 1. knihy Mojžišovej Adam sa snaží vyhnúť otázke tým, že vinu preniesie na Evu: „Žena, ktorú si mi dal, aby bola so mnou, dala mi ovocie zo toho stromu, tak som jedol.“ (1Moj 3:12) Eva okamžite obviňuje hada: „Hada ma naviedol, tak som jedla. (v. 13) Prečo sme často takí dychtiví presunúť vinu na iných? Čo to hovorí o nás?
5. Biblia odhaľuje, že lži môžu pochádzať zvnútra stvorených bytostí. Sme náchylní ich prijať; nepotrebujeme mimozemskú moc, aby sme vysvetlili, prečo im veríme!
6. To, čo sa deje, nie je výsledkom večného kozmického dualizmu medzi dvoma rovnako mocnými silami: Bohom a Satanom. Klamstvá a faloš vyvierajú zvnútra stvorených bytostí a nie sú doň zavlečené nejakou nadprirodzenou silou. Zlo v nás získava oporu len na základe súhlasu nás ľudí!

7. Dobrá správa evanjelia znamená, že klamstvá budú nakoniec odhalené a porazené pravdivosťou a poslušnosťou Druhého Adama. Keď Ježiš príde na scénu, 'Otec klamstiev' sa skutočne ukáže ako ten, kto stojí za všetkým zlom. Preto plán spásy zahŕňa oveľa viac, než len trest za hriech!
8. Pretože Boží príkaz bol *skreslený* predtým, než bol *porušený* (1Moj 2:17-3:4; Rim 7:7-13), Boží spôsob, ako veci napraviť, musí vyriešiť nesprávne chápanie a nielen jeho porušenie.
9. Ako rozlišujeme medzi zdravými a nezdravými pochybnosťami? Had citovaním Božieho zákazu ho rafinovane preženie tým, že pridáva „zo všetkých stromov“ keď ide o jeden strom, z ktorého majú zakázané jesť (3:1). To má vyvolať v Evinej mysli pochybnosti o tom, čo presne Boh povedal. Všetka propaganda je založená na predpoklade, že v skutočnosti my ani nemôžeme vedieť, aká je pravda.
10. Úprimná pochybnosť je znakom zdravej mysle a je žiaduca a chvályhodná. Úprimné pochybovanie je našou duševnou kontrolou kvality, ktorá nás chráni pred naivnou dôverčivosťou. Úprimná pochybnosť hovorí: Počkaj, nehrň sa do toho, urob si širší obraz, vyčkaj alebo čítajte ďalej! Neboj sa spochybniť východiskové predpoklady!
11. To, čo je škodlivé a sebazničujúce sú cynické pochybnosti. Ak pochybujeme o všetkom, dovedené k svojmu logickému koncu, takýto postoj rozpúšťa pravdu v kyseline skepticizmu a zúfalstva. Začneme pochybovať, či vôbec existuje nejaká pravda mimo nás, na ktorú sa môžeme spoľahnúť.
12. Hadova prefíkanosť spojená s rozumovaním: „Určite nezomriete“ (3:4) sa opakuje v hlasoch, ktoré všetci počujeme: „Určite to tak nemôže byť. Boh to určite nepovedal. Jednoducho neverím, že sa to stane.“ Hadovo tvrdenie je v priamom rozpore s Božím Slovom.
13. Had predstiera, že má privilegovaný a exkluzívny vhľad do toho, čo Boh vie a čo si myslí, a že má dôvernú informáciu o tom, aké sú skutočné Božie zámery. Had predstavuje zvädzajúci hlas, ktorý ponúka hlbší vhľad do Božích pohnútok. Naznačuje, že Boží zákaz jesť zo stromu poznania dobra a zla pochádza od Boha, ktorý nie je dobrý, ktorému nejde o to, čo je v našom najlepšom záujme, ktorý nám odopiera múdrosť, lebo by ohrozila Jeho postavenie, keby nám umožnil k nej prístup! Aká trúfalá domnienka o Božom charaktere!
14. Otázka pravdy: 'Kto ti to povedal...?' nám pripomína, že či v dobrom alebo zlom **myšlienky, idey majú ďalekosiahle dôsledky**. Klamstvá sú šikmou plochou vedúcou ku katastrofe.
15. Klamať verejne je smrteľné, ak to páchajú jednotlivci, inštitúcie alebo štáty, ktoré majú poskytovať objektívnu pravdu alebo zakladať svoje rozhodnutia na objektívnych dôkazoch a nestrannom svedectve. Čím vyššia je pozícia alebo čím autoritatívnejšia je spoločnosť, tým väčšie pokušenie a schopnosť brániť malú lož vychrlením ešte väčšej lži. Je to podobné, ako snažiť sa dostať z finančnej krízy tlačením peniazí. Spôsobí to ešte väčšiu krízu.
16. Pavol hovorí, že hriech spôsobuje potláčanie pravdy (Rim 1:25). Toto môže mať rôzne formy. Jedna z nich je napríklad to, keď cítíme, že niečo je pravda, ale nereagujeme na to adekvátnym spôsobom. Nakoniec, ako Narcis, sa zamilujeme do nášho vlastného obrazu, čo vyvrcholí rôznymi formami sebalásky, sebestredných vzťahov a egoistického správania!

17. Na osobnej úrovni, aké hlasy ste počúvali, ktoré vám zničili život? Zamysli sa nad tým, ako rodičia, učitelia, či iné významné osoby alebo partneri ovplyvnili základné naprogramovanie tvojej mysle a ťažké bremená, ktoré dodnes nosíš so sebou!?
18. Kto povedal márnوترatníkovi, že svoj ľudský potenciál najlepšie naplní tak, že sa obráti chrbtom k otcovi, ktorý sa o neho od narodenia staral a miloval ho? Kto mu povedal, že sloboda sa najlepšie dosiahne tak, že sa oslobodí z otcovho domu a pôjde si „robiť po svojom,“ aj keď to otcovi prinesie nevysloviteľnú bolesť?
19. A aj potom, keď sa márnوترatník spamätal, odkiaľ nabral falošnú predstavu, že jediné prijatie, ktoré mu jeho otec poskytne, bude skôr nevraživé prijatie ako nájomníka, než plné privítanie navracajúceho sa syna? Odkiaľ nabral falošnú predstavu, že prijatie za nájomníka záleží od vyznania, ktoré zosmolí a presvedčivo prednesie?
20. Kto nám klamal o Božej добрôte a milosti? Kto nás priviedol k tomu, že sme si mysleli, že Boh je neláskavý, svojvoľný a pomstychtivý? Odkiaľ máme takéto idey, myšlienky?
21. Kto presvedčil staršieho brata, že služba je všetko, čo otec chcel? Kto ho presvedčil, že otec v skutočnosti nemá záujem ho požehnať nad rámec povinnosti? Kto mu nabulikal, že otec mu skutočne nedopraje to najlepšie a radšej chce, aby držal hubu a krok? Ako syna napadlo, že otec je taký zlý a lakomý, že by sa ho neoplatilo o nič žiadať a že aj tak by jediná odpoveď bola, nie!?
22. Našťastie to funguje aj naopak. Ako povedal Alexander Solženicyn: „Jedno slovo pravdy preváži nad celým svetom“.
23. Keď priložíme ucho k zemi pod krížom, môžeme započuť, ako Ježiš hovorí: ‚Otče, odpusť im, lebo boli skutočne oklamaní v tom, čo robia.‘ (Lukáš 23:34)
24. Každému z nás náš Otec a Stvoriteľ nežne hovorí: Si stvorený na môj obraz. Chcem, aby si žil podľa hodnôt môjho kráľovstva. Chcem, aby si bol mojím partnerom pri zmene sveta k lepšiemu. Obdaril som ťa individualitou, jedinečnými darmi, zručnosťami a kreativitou, aby si mohol jedinečným spôsobom byť požehnaním pre ostatných. Považuj to za česť niesť môj obraz, kamkoľvek pôjdeš. Si mojím dôstojným synom, mojou dôstojnou dcérou. Milujem ťa bezpodmienečne. Chcem, aby si bol súčasťou komunity, ktorá bude toto šíriť všade, kde ste.